

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Casio Presbytero. 111.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

adhibebunt, supernæ Hierusalem reddet. Quæ enim fursum est Hierusalem, inquit diuinus Paulus, libera est, quæ est mater nostra.

Isidoro Diacono. II.

Quandoquidem id quod in Euangeliiis dictum est, In Sabbato deuteroproto, vt obscurum, tibi exponi rogasti, audi. Deuteroproton dictum est, quia posterius quidem die Paschæ, primum autem Azymorum. Vespere enim Pascha immolantes, postridie Azymorum festum celebrabant, quodquidem etiam deuteroproton appellabant, propterea quod, vt dixi, dies ille die Paschæ posterior esset, Azymorum autem primus. Quodque hoc verum sit, argumento illud est, quod Apostoli hoc nomine accusati sunt, quia spicas vellere ac manducaret. Hoc enim duntaxat tempore spicæ dirigantur, atque ob fructum, ac messis tempus deorsum propendent, ac velut falcem ad sese vocant. Tertio quippe Azymorû die, manipulus quoque Deo offerebatur. Ita & dicitur, & ab eo quod factum est, perspicuû existit, id quod quæris. Quod si, Sabbato, dictum est, ne tibi id mirum videatur. Sabbatum enim festum omne nuncupant. Ac propterea dictum est. Sabbata sabbatorum: quoniam interdum festi principium, aut finis in hebdomadæ sabbato incidebat, quemadmodum etiam apud nos plerumque contingit. Nam cum Epiphania, aut carnalis Saluatoris natiuitas Dominico die occurrerit, duplicem solennitatem efficit, ac velut festum in festo. Eodem quoque modo apud illos si festum in Sabbati diem incidisset. Sabbata sabbatorum vocabatur.

Casio Presbytero. III.

Multis ex his, qui pauperum curam susceperunt, in priuatum quæstum tandem

Ιερουσαλήμ. ἡ γὰρ ἄνω Ιερουσαλήμ φησιν ὁ θεσπέσιος Παῦλος, ἐλευθέρα ἔστιν, ἥτις ἐστὶ μήτηρ ἡμῶν.

Isidorus Diaconus. ε.

Τὸ ἐν σαββάτῳ δευτεροπρωτῶ ἐρημόν ἐστι τοῖς εὐαγγελίοις ἐρμηνεύεται σοι ὡς ἀσαφές παρεχόμενος. ἀκούε, δευτεροπρωτον εἶρηται, ἐπειδὴ δεῦτερον μὲν λέγεται τὰ πάχα. πρωτον δὲ τῶν ἀζύμων. ἐστέρας γὰρ γίνοντες τὸ πάχα τῆ ἐξῆς τὸ τῶν ἀζύμων ἐπαγγελίον ἐρτην. λέγεται καὶ δευτεροπρωτον ἐκάλου. ἀφ' οὗ, ὡς εἶπεν, δευτερον μὲν εἶναι τὰ πάχα, πρωτὸν δὲ τῶν ἀζύμων. καὶ ὅτι τὸ ἐστὶν ἀληθές, δὴλον ἐκ τῶν τοῖς ἀποστόλοις ἐγκεκλήσθαι ὡς πλιοντας τοῖς εἰσάχαις, καὶ ἐσθίουτας. ἐν ἐκείνῳ γὰρ τῷ χρόνῳ μόνον κερησαρῶσιν οἱ ἀσάχαις, καὶ κελίται ὑπὸ τοῦ καρπῶ, καὶ τῆς πρὸς ἀμπετον ὄρεας. οἷον ἐστὶν δρεπάνῳ ἐφ' ἑαυτοῖς καλοῦντες. τῆ τρίτῃ γὰρ ἡμέρῃ τῶν ἀζύμων, καὶ τὸ δράγμα προσεφέρετο. ἕως καὶ ἀπὸ τοῦ χρόνῳ, καὶ ἀπὸ τοῦ γεγενημένου δὴλον ἐστὶ τὸ ζητήσασθαι. εἰ δὲ σαββάτῳ εἶρηται, μὴ θαυμάσης. σαββάτον γὰρ πᾶσαι ἐορταὶ καλεῖσιν. καὶ ἀφ' οὗ τῶν εἶρηται σαββάτα σαββάτων. ἐπειδὴ ἐστὶ ὅτι, ἢ ἂν ἀρχὴ τῆς πανηγύρεως, ἢ τὸ τέλος σήμερον ἐπιπέ τῷ τῆς ἐβδομάδος σαββάτῳ, οἷον εἶπεν, καὶ παρ' ἡμῶν πολλάκις γίνεται. ὡσπερ γὰρ ὅταν τὰ θεοφανία ἢ τὸ τοῦ σωτῆρος χριστοῦ σάρμα γεννησὶς ἐκκυελαῖ ἂν ἀπαντήσῃ, ποιεὶ διπλὴν τὴν πανηγύρεον, οἷον ἐστὶν ἐν ἐορτῇ. ἕτα καὶ παρ' ἑαυτοῖς ἢ καὶ ἢ πανηγύρεως τῶν σαββάτῳ σήμερον ἐπιπέ, σαββάτα σαββάτων ἐκαλεῖτο.

Κασίῳ πρεσβυτέρῳ. εα.

Πολλοὶ τὴν τῶν πονηρῶν φροντίδα προσεχόμενοι εἰς τὸ ἴδιον ζηματισμὸν τελευτῶν.

πελευπῶσι, ὅς ἐστι καὶ κατὰ τὴν ἑκκλησίαν ἡ
ἐκ πολλῶν τῶν παλαιῶν, ὡς λυμενῶν
φείγειν. ὅτι τρεῖς εἰς τὴν ἐκκείων
πεινῶν, ἢ ἡμετέραν ἐχέει.

Ἀλυπία. εἰς.

Τὰ μὲν ἐνικῶς εἰρημῶν ἐν ταῖς ἱε-
ραῖς τῆς φύσεως ἐστὶ χαρακτε-
ριστά. ὁμοίως γὰρ ἐστὶν ἡ ἀγάπη καὶ βα-
σιλικὴ τῆς τριῶν. τὰ δ' ἑκάστη ἐνι-
κῶν ἐξελικνεγμῶν ἀριθμῶν, τῆς τριῶν
ὑποστάσεων ἐστὶ ἀξιοφράς. πλατύ-
νεται γὰρ ἡ θεότης, εἰς τρεῖς ἰδιότησας,
καὶ συμπλέσσει πάλιν εἰς μίαν ἕσταν. ἵνα
μητε ἡ πολυθεΐα χάραξ ἔχη ἐκ τῆς τριῶν
φύσεως ἀξιοφράς. μήτ' ἡ Ἰουδαϊκὴ
ὑπόνοια ἐκ τῆς ἐνὸς προσώπου. ἡ μὲν
γὰρ ταυτοῦ τῆς φύσεως, ὑποστάσε-
σι διακρίνεται. ἡ δὲ τριῶν ὑποστάσεων ἰ-
διότης, εἰς μίαν ἕσταν συναπτεται. καὶ
ἵνα μὴ πάντ' εἰς μέσον φέροντες μηκί-
νωμεν τὴν ἐπιτολίαν, ἐν ἡδύτερον με-
ταχειροσώμενοι, καὶ τοῖς λοιποῖς ὁδῶν
ἐρμηνείας ἀνατέμενωμεν. Φησὶν ὁ θεός,
ἐγὼ πατὴρ, καὶ ἐγὼ μετὰ τῶν πατέρων. ἡμε-
τέραν μὲν οὐκ ἐγένετο ἄλλος θεός,
καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. τί οὐκ ἂν φῶμεν
οἱ ἐπερόδοσοι, τίς ἄρ' ἐστὶν ὁ τῆς τριῶν
φύσεως, ὁ πατὴρ ἢ ὁ υἱός; εἰ μὲν οὐκ ὁ πα-
τήρ, πῶς φησὶ μὴ εἶναι μετ' αὐτῶν,
καὶ ὑμᾶς γὰρ μετ' αὐτῶν ἐστὶν ὁ υἱός. εἰ
δὲ ὁ υἱός ἐστὶν ὁ εἰπὼν, πῶς φησὶν ἡμε-
τέραν μὲν οὐκ ἐγένετο ἄλλος θεός.
οὐ γὰρ δὴ τολμήσετε θατέρον τῆς ὑπο-
στάσεως ἀνελεῖν. τῶν μὲν γὰρ καὶ δέου-
τεροι ἐδογματίσατε. τὸ δὲ μὴ εἶναι θα-
τέροι, ἐδ' ἐνόησα, ὡς οἱ μὲν ἀνάχοι-
αδε. ἡμεῖς μὲν γὰρ εἰς τὴν ὁμοίωσιν
τριάδα, καὶ τῶν, καὶ τὰ τοιαῦτα
ἐκλαβάνοντες ἐσεβούμεν. ὑμεῖς δὲ
οἱ διαρροῦτες πῶς ἐρμηνεύετε τὸ εἰ-
ρημῶν. ταῦτα μὲν οὐκ ἔστι τῶν
ἐν ἐρημῶν ἡζωμῶν δὲ καὶ εἰς τὰ τῶν ἐνι-
κῶν ἀριθμῶν ὑποστάσεων. ποῖον ἡμῶν
φησὶν, ἀνθρώπων, καὶ ἐποίησεν ὁ θεός τῶν

desinunt. Quos haudquaquam imitari o-
portet, verum corrigere, aut, ut amplius
aliquid dicam, tanquam pestiferos homines
fugere. Illorum enim paupertatem, cui
mederi debent, exulcerant.

Alypio. 112.

Quæ in Scripturis sacris singulariter di-
cta sunt, diuinam naturam notant & in-
signiunt (consustantialis enim summæque
regia est sancta Trinitas:) quæ autem su-
pra singularem numerum enunciata sunt,
personarum discrimen expriment. Diui-
nitas enim in tres personas dilatur: ac
rursum in vnam essentiam contrahitur: quod
nimirum nec parium deorum cultus ob
naturarum differentiam locum habeat, nec
Iudaica sententia ob vnam personam. Si-
quidem naturæ identitas per personas di-
stinguitur: ac rursum personarum proprietas
in vnam essentiam copulatur. Ac ne omnia
in medium proferentes, nimis prolixam
epistolam reddamus, vnum aut alterum
duntaxat locum tractantes, reliquis etiam
interpretationis viam aperiemus. Ait Deus:
Ego primus, & ego postea, ante me non
fuit alius Deus, & post me non erit. Quid
igitur dixerint qui secus ac nos sentiunt,
Vter est qui hoc dixit? Pater ne, an Filius?
Si Pater, quonam modo neminem alium
post se esse ait? De vestra enim sententia
Filius eo posterior est. Si autem Filius hæc
verba sunt, quoniam pacto dixit, Ante me
non fuit alius Deus: Non enim profecto
hæc audacia eritis, ut alterutrum personam
tollatis. Primum enim ac secundum do-
cuiſtis. Quod autem alteruter horum non
sit, ne cogitatione quidem, ut opinor, fin-
gere sustinebitis. Nam nos quidem, de con-
sustantiali Trinitate tum hoc, tum alia
hoc genus, accipientes, pie sentimus. Vos
autem, qui essentiam distinguitis, quoniam
pacto hunc locum exponetis? Ac de his
quidem hæc à nobis dicta sint. Veniamus
iam ad ea quoque, quæ singularem nume-
rum excedunt. Faciamus hominem, in-
quit, Et fecit Deus hominem ad imaginem